

ปัจจัยที่มีต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยดุสิตธานี

Factors Related to Adjustment of the First-year Undergraduate Students at Dusit Thani College

♦ วันสนั่น ขลิบปิ่น

เจ้าหน้าที่ประสานงานศูนย์ทดสอบ วิทยาลัยดุสิตธานี

Wanusanan Khippan

Testing Center Coordinator Dusit Thani College, E-mail: Wanusanan.kh@dtc.ac.th

♦ มนัสนันท์ หัตถศักดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Manasanan Hatthasak

Assistant Professor, Ph.D., Lecturer, Department of Educational Psychology

and Guidance, Kasetsart University, E-mail: Hatthasak@hotmail.com

Received: November 15, 2019; Revised: November 17, 2019; Accepted: November 19, 2019

Abstract

The purposes of this study were 1) to study factors affecting an adjustment of the first-year undergraduate students at Dusit Thani College in terms of education, instructors, friends environmental and activities. 2) to compare the independent variables to the acclimation of the first-year students of Dusit Thani College to the college life; and 3) to study important variables that affect the first-year undergraduate students at Dusit Thani College. This study was a survey research. A sample of 300 have drawn from 689 first-year students of Dusit Thani College in Semester 1 Academic 2017 using simple random sampling method. The instruments used in this study were questionnaires on student personal information, emotional intelligence, acclimation, parenting and goal setting. Data were analyzed using mean, standard deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient, one-way analysis of variance (ANOVA) and multiple regression.

The findings were as follows: 1) personality, emotional intelligence, parenting, and study goal setting influencing the acclimation of the first-year students of Dusit Thani

College to the college life with the average score of; study 2.72, instructor 3.05, classmate 3.06, environment 2.82 and college activities 2.84. 2) The first-year students of Dusit Thani College could acclimate themselves to the college life differently with a statistically difference at 0.01. 3) Personality, emotional intelligence, parenting, and study goal setting influencing the acclimation of the first-year students of Dusit Thani College to the college life in the overall of 61.4% with the error value of 0.419.

Keywords : Adjustment, Students, Undergraduate Study

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม 2) เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรอิสระกับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี 3) เพื่อศึกษาตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 689 คน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา แบบสอบถามวัดความฉลาดทางอารมณ์ แบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัว แบบสอบถามวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และแบบสอบถามเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน วิเคราะห์หาข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน One way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี มีผลต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวในด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 2.94 ส่วนในรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านการเรียนอยู่ที่ 2.72 ค่าเฉลี่ยด้านผู้สอนอยู่ที่ 3.05 ค่าเฉลี่ยด้านกลุ่มเพื่อนอยู่ที่ 3.06 ค่าเฉลี่ยด้านสภาพแวดล้อมอยู่ที่ 2.82 และค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมอยู่ที่ 2.84 2) นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานีมีการปรับตัวในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ลักษณะส่วนบุคคล ความฉลาดทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การตั้งเป้าหมายในการเรียน การปรับตัว ได้ร้อยละ 61.4 ค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ .419

คำสำคัญ: นักศึกษา การปรับตัว อุดมศึกษา

บทนำ

วิทยาลัยดุสิตธานี เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์การเรียนการสอนและแหล่งความรู้ทางด้านอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งในปัจจุบันได้รับความสนใจจากผู้เรียนและทางสถานประกอบการผู้ใช้นับเพิ่มขึ้นตามลำดับ เนื่องจากการขยายตัวของภาคธุรกิจด้านการบริการ การท่องเที่ยวรวมถึงธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันส่งผลให้การเรียนการสอน มีการนำเทคโนโลยีสื่อต่าง ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับยุคศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการพัฒนาการศึกษาให้นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการปรับตัวที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้นักศึกษาของทางสถาบันสำเร็จศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญของการเสริมสร้างและพัฒนาสังคมทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน (Dusit Thani College, 2019)

การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันคือ การเรียนรู้เพื่อการดำเนินชีวิต การปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ รวมทั้งในปัจจุบัน ความผันผวนทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นปัจจัยที่บุคคลทุกเพศทุกวัยต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ บางคนสามารถปรับตัวได้ แต่ก็มีบางคนที่ยังไม่สามารถปรับตัวได้ อาจรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวัง หรือเกิดความเครียด และหากไม่สามารถขจัดปัญหาได้ อาจเผชิญปัญหาฆ่าตัวตายหรือทำร้ายผู้อื่น การที่นักศึกษาต้องปรับตัวในด้านต่าง ๆ ล้วนต้องอาศัยความพยายามเป็นอย่างมาก อาจทำให้เกิดความเครียด วิตกกังวล เบื่อหน่าย ท้อแท้ต่อการเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การใช้ยาเสพติด ของมึนเมา การทะเลาะวิวาท หรือการตั้งครรภ์ในวัยเรียน เป็นต้น ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน อาจส่งผลให้เกิดการลาพักการศึกษาหรือออกกลางคัน ซึ่งผิดไปจากเป้าหมายเดิมที่ตั้งไว้ ซึ่งหากนักศึกษาที่สามารถปรับตัวรู้เท่าทันในสถานการณ์ต่าง ๆ จะสามารถกำหนดทิศทางการแสดงให้เห็นถึงการเริ่มต้นที่ดีของการดำเนินชีวิตในระดับอุดมศึกษา การมีสติ ในการดำรงชีวิตสามารถปรับตัวได้นั้น ก็จะทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จและเตรียมความพร้อมในการปรับตัวและการดำเนินชีวิตในปัดไป วิทยาลัยดุสิตธานี จึงเป็นปัจจัยที่ช่วยพัฒนาตนเองและเป็นตัวส่งเสริมความเชื่อมั่นในการเผชิญกับปัญหาและให้คำปรึกษานักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 อย่างใกล้ชิดให้นักศึกษาสามารถปรับตัวได้อย่างดีตลอดปีการศึกษาเพื่อปรับตัวและเตรียมความพร้อมในระดับชั้นต่อไป (Thanyalak Rungsangchan, 2018) ซึ่งหน้าที่เหล่านี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักจะมีความเข้าใจในตัวนักศึกษาก็ต้องมีความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อให้สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมได้ (Manasanan Hatthasak, 2018)

การใช้ชีวิตในบริบทต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาเผชิญความเครียดและมีปัญหาในการปรับตัวเพราะเมื่อนักศึกษาเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ การจัดการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงความไม่คุ้นเคยชินต่อรูปแบบวิธีการเรียนในระดับอุดมศึกษา จึงอาจเกิดความสับสน ท้อแท้ต่อการเรียน อีกทั้งต้องเรียนรู้เพื่อสร้างสัมพันธภาพกับอาจารย์ การคบเพื่อนทั้งในเพศเดียวกันและต่างเพศ การพบกลุ่มเพื่อนใหม่ที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกัน การพักอาศัยในหอพักกับบุคคลอื่น ซึ่งแตกต่างไป

จากการพักอาศัยอยู่กับครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดคุ้นเคย การเข้าร่วมกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ของทางสถาบัน ล้วนต้องอาศัยความพยายามเป็นอย่างมาก พัฒนานิสัยใฝ่เรียนรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง โดยการมองเหตุการณ์สภาพการณ์รอบตัวในเชิงการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวทันกับข้อมูลความเคลื่อนไหวในเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ที่ตนศึกษา ปัจจัยที่กล่าวถึงจึงมีผลกระทบต่อนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถปรับตัวได้ จึงเป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด อาจทำให้เกิดการลาออกจากสถานศึกษากลางคัน เป็นต้น (New Student Life Scriptures, 2014)

การปรับตัวจึงถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงความฉลาดทางอารมณ์ การตั้งเป้าหมายในการเรียนทำให้สามารถกำหนดทิศทางทางการศึกษาที่ดี มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการเรียนการปรับตัวในแต่ละด้านจะส่งผลดีต่อนักศึกษา เนื่องจากบุคคลที่มีการปรับตัวได้นั้นจะสามารถลดสถิติในการย้ายแผนการเรียน การลาพักการศึกษา ไม่ทำให้เสียโอกาสเสียเวลา และเสียทรัพย์สินเงินทองได้อีกด้วย จากการศึกษาในเรื่องการปรับตัว ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์ และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่าปัจจัยเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่า บุคคลมีความสามารถในการปรับตัวมาน้อยเพียงใด (New Student Life Scriptures, 2014) และมีการปรับตัวแตกต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ที่จะนำมาเป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาการปรับตัวของนักศึกษา และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงแก้ไขให้นักศึกษามีคุณภาพและความสามารถดำรงอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข ดังนั้นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาตนเอง รวมทั้งการมีศักยภาพในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม มีความสุขจะสามารถปรับตัวและตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงปัญหาตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการปรับตัว ในด้านของความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการอบรมเลี้ยงดูบุตร ด้านการตั้งเป้าหมายในการเรียน ปัจจัยดังกล่าวล้วนแล้วแต่ส่งผลให้นักศึกษาเกิดการปรับตัวทั้งสิ้น เนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีความแตกต่างจากระบบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจากปัญหาการปรับตัวที่เกิดขึ้นจะพบว่า นักศึกษามีสถิติการลาพักการศึกษา การลาออกระหว่างภาคเรียน การย้ายแผนการศึกษา การหมดสิทธิ์สอบเนื่องจากการขาดเรียนมากกว่าร้อยละ 80 ปัญหาสุขภาพจิต รวมถึงปัญหาสัมพันธภาพในด้านต่าง ๆ เป็นต้น ขณะที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลกับความสัมพันธ์ของการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี และเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอน การให้บริการ และการให้คำปรึกษาและแนะแนวทาง เพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ในเชิงบวกต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาได้ตรงกับสภาพปัญหาต่อไป

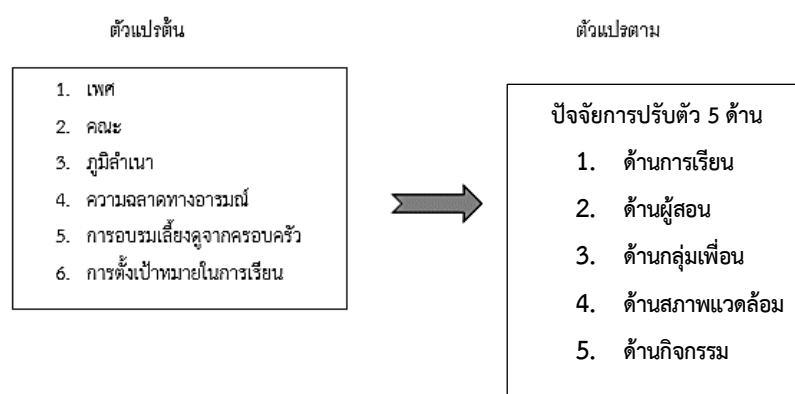
วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรอิสระกับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 689 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 300 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1973 อ้างใน เขมรรัตน์ จันทน์พาน, 2553) ในระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่น้อยกว่า 5% โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรต้น ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น เพศ คณะ ภูมิสำเนา ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่ง ด้านดี ด้านสุข โดยใช้แนวคิดกรมสุขภาพจิต การอบรมเลี้ยงดูการตั้งเป้าหมายในการเรียน ตัวแปรตาม คือ การปรับตัว แบ่งออกเป็น ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม

กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์

นักศึกษา หมายถึง บุคคลที่ศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยดุสิตธานี

การปรับตัว หมายถึง ความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

จนเป็นสถานการณ์ที่มีบุคคลนั้นสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม

ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ตามแนวทางกรมสุขภาพจิต ประกอบด้วยความสามารถ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หมายถึง การแนะนำสั่งสอนและอบรมมุ่งให้ประพฤติดีมีระเบียบวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ เป็นต้น ส่วนการเลี้ยงดูหมายถึงการดูแลเพื่อตอบสนองความต้องการ ทั้งกายและใจ โดยมุ่งให้มีสุขภาพดีร่างกายแข็งแรงทุกระบบ อารมณ์ สติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น และปราศจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นทั้งในครอบครัวและสังคมภายนอกได้อย่างเหมาะสมแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด การอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และการอบรมเลี้ยงดูแบบยอมตามบุตร

การตั้งเป้าหมายในการเรียน หมายถึง ความมุ่งหวังถึงเป้าหมายซึ่งเกิดจากกระบวนการคิดอย่างรอบคอบ นักศึกษาที่มีระบบการจัดการศึกษาที่ดีจะเป็นผู้ที่มีเป้าหมายในการเรียน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ โดยปรับมาจากแบบวัด (Panpha Songsaengkaew, 2013) การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ข้อผูกมัด การมีความคิดริเริ่ม และการมองโลกในแง่ดี

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

Waraporn Trakunsarit (2002) ได้ให้ความหมาย เกี่ยวกับการปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการปรับตัวเอง เมื่อเผชิญกับสภาพปัญหาความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่าง ๆ ฯลฯ จนเป็นสถานการณ์ที่บุคคลนั้น สามารถอยู่สภาพแวดล้อมหรือในสภาพปัญหานั้น ๆ ได้ ซึ่ง Sutthirak Chairak (2013) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการปรับตัว หมายถึง การปรับและการเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนเข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของบุคคล จึงสรุปได้ว่า การปรับตัวในวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การที่นักศึกษาพยายามปรับตนเองให้พร้อมกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านอารมณ์ ปัญหาด้านบุคลิกภาพ ปัญหาด้านความต้องการของตนเองให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสถานการณ์ที่ตนสามารถทนอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ อย่างมีความสุข

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์

Wirawat Panitaamai (1999) ได้ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง เข้าวอารมณ์ของคนครอบคลุม 4 ด้าน ประกอบด้วย 1 ด้านการแสดงออกหรือด้านมอร์เตอร์ 2. ด้านประสบการณ์ 3. ด้านการควบคุมอารมณ์ 4. ด้านการยอมรับอารมณ์ของผู้อื่น ซึ่ง Department of Mental Health (2009) ได้ให้ความหมาย ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะตระหนักถึงการเข้าใจ ความคิด อารมณ์ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมและใช้ประโยชน์จากอารมณ์ของ

ตนเองได้ จูงใจตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ตลอดจนดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ในวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การที่นักศึกษามีความสามารถที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ สามารถรับรู้และเข้าใจบุคคลรอบข้าง รวมไปถึงการเข้าใจผู้อื่นเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และสามารถให้กำลังใจตนเองได้แม้เวลาที่ตนเองประสบปัญหาและอุปสรรค และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยปราศจากความขัดแย้ง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู

Somkid Issarawat (1999) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง เป็นกระบวนการในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อและวิธีการปฏิบัติของแต่ละครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูจัดเป็นสิ่งแวดล้อมประการหนึ่งของบุคคลซึ่งแต่ละบุคคลได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมของเขาจากกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมการที่บุคคลได้รับการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน ในขณะที่ Rattachon Peirat (2000) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูหมายถึง การดูแลในเรื่องอาหาร ดูแลสุขภาพ ดูแลความเป็นอยู่เพื่อสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามวัยอันเหมาะสม และ Duangduang Duenpanthumnavin et al. (1985) ได้ให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูไว้ว่า หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูจะให้ผลในทางเสริมสร้างเด็กและเยาวชนให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่พึงปรารถนาเป็นประเด็นสำคัญที่บิดามารดาต้องปฏิบัติต่อเด็กทั้งในปริมาณและคุณภาพเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่ดีงาม จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง เป็นกระบวนการที่ได้รับ การปลูกฝังจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก เป็นการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยผ่านการเลี้ยงดูทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลถึงพฤติกรรมของเด็กทั้ง ในปัจจุบันและอนาคต

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายในการเรียน

Locke and Latham (1990) ให้ความหมายของการตั้งเป้าหมายว่า การตั้งเป้าหมายเป็นเทคนิคที่ใช้ในการจูงใจผู้ปฏิบัติงานให้เกิดความพยายามในการทำงานเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่บุคคลต้องการ และ Maes and Gebhardt (2000) ได้ให้ความหมายของการตั้งเป้าหมายว่า การตั้งเป้าหมายเป็นการพิจารณาของบุคคลเกี่ยวกับความต้องการ และผลลัพธ์ที่เกิดจากการกระทำของตนเอง จึงสรุปได้ว่าความหมายของการตั้งเป้าหมายที่ได้กล่าวมา หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้ แต่ในบางครั้งแม้ว่าบุคคลจะมีการตั้งเป้าหมายไว้อย่างไรก็ตาม แต่บุคคลนั้นก็ไม่สามารถจะกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้ก็ได้ด้วยเหตุนี้การตั้งเป้าหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 689 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 300 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างใน เขมรรัตน์ จันทน์ปาน, 2553) เมื่อแทนค่าด้วยขนาดประชากร 698 คน จะคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 254 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลเพิ่มจากจำนวนนี้ 15 เปอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันความผิดพลาดจึงทำการเก็บตัวอย่างรวมทั้งหมด จำนวน 292 คน แล้วใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากศึกษาค้นคว้าเอกสาร รายละเอียดและแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการปัจจัยที่เกี่ยวกับการปรับตัวของศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ ภูมิลำเนา ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยนำมาจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2543) มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 52 ข้อ เป็นข้อคำถามทำงบวกจำนวน 28 ข้อ ข้อคำถามจำนวน 24 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัวจำนวน 25 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาจาก นิรมล สุวรรณโคตร (2553) ประกอบด้วยข้อคำถามในการปรับตัว 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน มีข้อคำถาม 5 ข้อ ด้านผู้สอน มีข้อคำถาม 5 ข้อ ด้านกลุ่มเพื่อน มีข้อคำถาม 5 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อม มีข้อคำถาม 5 ข้อ ด้านกิจกรรม มีข้อคำถาม 5 ข้อ รวมทั้งหมด 25 ข้อ ส่วนที่ 4 แบบสอบถามวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาจาก จุฬาลักษณ์ สมภารวงศ์ (2552) มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 16 ข้อ และส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างและพัฒนา จากพรรณภา ส่งแสงแก้ว (2556) ข้อคำถามที่มีเนื้อหาและภาษาที่สอดคล้องกับองค์ประกอบ ต่าง ๆ ของการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยมีการกำหนดคะแนนผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ตอบจริงมาก ให้ 4 คะแนน ตอบค่อนข้างจริง ให้ 3 คะแนน ตอบจริงบางครั้ง ให้ 2 คะแนน ตอบไม่จริง ให้ 1 คะแนน ซึ่งเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 3.26-4.00 หมายความว่า การปรับตัว ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 หมายความว่า การปรับตัว ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 หมายความว่า การปรับตัว ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายความว่า การปรับตัว ในระดับไม่ตรงเลย

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรอิสระกับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี และวิเคราะห์หาตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 โดยใช้ร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย (mean) ใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่า T - test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม ค่า F - test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัว

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายของระดับความฉลาดทางอารมณ์และตัวแปร ความฉลาดทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การปรับตัว และการตั้งเป้าหมายในการเรียน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความฉลาดทางอารมณ์

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	Mean	SD	ความหมาย
องค์ประกอบด้านดี	300	100	56.04	.67	ปกติ
- ควบคุมอารมณ์	300	100	18.39	.20	สูงกว่าปกติ
- เห็นใจผู้อื่น	300	100	18.54	.37	ปกติ
- รับผิดชอบ	300	100	19.10	.18	ปกติ
องค์ประกอบด้านเก่ง	300	100	53.15	.01	ปกติ
- มีแรงจูงใจ	300	100	18.12	.87	ปกติ
- ตัดสินใจและแก้ปัญหา	300	100	17.69	.43	ปกติ
- สัมพันธภาพกับผู้อื่น	300	100	17.34	.78	ปกติ
องค์ประกอบด้านสุข	300	100	48.96	.50	ปกติ
- ภูมิใจตนเอง	300	100	11.84	.99	ปกติ
- พึงพอใจในชีวิต	300	100	18.49	.51	ปกติ
- สุขสงบทางใจ	300	100	18.62	.07	ปกติ
รวม	300	100	158.16	19.62	ปกติ

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม อยู่ในระดับปกติ มีเพียงองค์ประกอบด้านดี ด้านการควบคุมอารมณ์ ที่มีค่าสูงกว่าปกติ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละจำแนกตามตัวแปร ความฉลาดทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การปรับตัว และการตั้งเป้าหมายในการเรียน

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	Mean	SD	ความหมาย
- ความฉลาดทางอารมณ์	300	100	3.04	.38	ในระดับมาก
- การปรับตัว	300	100	2.90	.44	ในระดับมาก
- การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา	300	100	3.24	.57	ในระดับมาก
- การตั้งเป้าหมายในการเรียน	300	100	3.07	.53	ในระดับมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.04 การปรับตัวในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 2.90 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างจริง มีค่าเฉลี่ย 3.24 การตั้งเป้าหมายในการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.07 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรอิสระกับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีเพศต่างกันมีการปรับตัวต่างกัน และนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีผลการปรับตัวแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่เข้ารับการศึกษาคณะต่างกันมีผลการปรับตัวที่ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีในประเด็นการควบคุมตนเองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นการความรับผิดชอบ และประเด็นเห็นใจผู้อื่น

นอกจากนั้นยังพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นมีแรงจูงใจมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสัมพันธ์ภาพ และตัดสินใจและแก้ปัญหา

การศึกษายังพบอีกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขในประเด็นการภูมิใจในตนเองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขตมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

การศึกษายังพบอีกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน การอบรมเลี้ยงดูแบบยอมตามบุตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบยอมตามบุตรมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน การตั้งเป้าหมายในการเรียน ด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้าน ข้อผูกมัดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้าน ข้อผูกมัดมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

การศึกษายังพบอีกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้าน มีความคิดริเริ่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้าน มีความคิดริเริ่มมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้านมองโลกในแง่ดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Post Hoc) โดยวิธีของ LSD สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีจำแนกตามการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้านมองโลกในแง่ดีแตกต่างนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีการตั้งเป้าหมายในการเรียนด้านมองโลกในแง่ดีมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งในประเด็นสุขสงบทางจิตใจ และประเด็นพอใจในชีวิต

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11
X1	1.00										
X2	0.786**	1.00									
X3	0.744**	0.727**	1.00								
X4	0.471**	0.424**	0.392**	1.00							
X5	0.611**	0.617**	0.671**	0.587**	1.00						
X6	0.616**	0.666**	0.660**	0.703**	0.653**	1.00					
X7	0.571**	0.553**	0.621**	0.411**	0.502**	0.544**	1.00				
X8	0.641**	0.638**	0.645**	0.391**	0.631**	0.557**	0.512**	1.00			
X9	0.630**	0.676**	0.678**	0.375**	0.649**	0.642**	0.659**	0.700**	1.00		
X10	0.520**	0.582**	0.578**	0.238**	0.518**	0.429**	0.452**	0.653**	0.732**	1.00	
X11	0.560**	0.611**	0.606**	0.216**	0.581	0.367**	0.485*	0.691**	0.724**	0.686**	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ตัวแปรอิสระ มีดังนี้ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (x1), ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง (x2), ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข (x3), การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (x4), การอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต (x5), การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละเลย (x6), การอบรมเลี้ยงดูแบบยอมตามบุตร (x7), การตั้งเป้าหมายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x8), การตั้งเป้าหมายด้านข้อผูกมัด (x9), การตั้งเป้าหมายด้านมีความคิดริเริ่ม (x10), และการตั้งเป้าหมายด้านมองโลกในแง่ดี (x11)

จากตารางพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรความฉลาดทาง ลักษณะส่วนบุคคล และการปรับตัว มีค่าอยู่ระหว่าง .367 - .786 ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทุกคู่ โดยที่

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี มีความสัมพันธ์สูงสุด มีค่าเท่ากับ .786 และการตั้งเป้าหมายในด้านการมองโลกในแง่ดี กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับต่ำสุด มีค่าเท่ากับ .367 มีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีต่อความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ

ตัวแปร	B	SE _b	B	t	Sig.
(Constant)	.010	.113		.087	.93
ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี	.215	.053	.207	4.067	.01**
ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง	.199	.058	.184	3.427	.01**
ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข	.120	.053	.126	2.271	.02*
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด	-.021	.048	-.023	-.442	.65
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต	.072	.047	.089	1.534	.12
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	-.058	.048	-.073	-1.209	.22
การอบรมเลี้ยงดูแบบยอมตามบุตร	-.011	.040	-.013	-.278	.78
การตั้งเป้าหมายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.065	.055	.075	1.192	.23
การตั้งเป้าหมายด้านข้อผูกมัด	.123	.054	.136	2.294	.02*
การตั้งเป้าหมายด้านมีความคิดริเริ่ม	.076	.047	.082	1.629	.10
การตั้งเป้าหมายด้านมองโลกในแง่ดี	.168	.050	.187	3.378	.01**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า การวิเคราะห์ตัวแปรเชิงอิทธิพลในเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานีด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิควิธีนำเข้า (Enter) ในภาพรวมนั้น พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (X1), ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง (X2), ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข (X3), การอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต (X5), การตั้งเป้าหมายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X8), การตั้งเป้าหมายด้านข้อผูกมัด (X9), การตั้งเป้าหมายด้านมีความคิดริเริ่ม (X10), และการตั้งเป้าหมายด้านมองโลกในแง่ดี (X11) ร่วมกันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวมากที่สุด คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (t-value = 4.067) รองลงมา คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง และ การตั้งเป้าหมายด้านมองโลกในแง่ดี (t-value = 3.427 และ 3.378) ตามลำดับ และพิจารณาจากค่า Unstandardized Coefficients b พบว่า เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการปรับตัวเพิ่มขึ้น .215 หน่วย เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการปรับตัวเพิ่มขึ้น .199 หน่วย ขณะที่เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการปรับตัวลดลง .021 หน่วย และเมื่อผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการปรับตัวลดลง .058 หน่วย เป็นต้น

อภิปรายผล

1. นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศ คณะ และภูมิลำเนาแตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวที่แตกต่างกันหรือไม่

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีเพศต่างกันมีการปรับตัวต่างกัน และนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีผลการปรับตัวแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่เข้ารับการศึกษาคณะต่างกันมีผลการปรับตัวที่ไม่แตกต่างกัน

จากข้อมูลข้างต้นพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี เพศชายและเพศหญิงมีระดับของการปรับตัวที่แตกต่างกันและนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีชั้นปีที่ 1 ที่อยู่ในกรุงเทพฯ และอยู่ในจังหวัดอื่นก็มีผลการปรับตัวที่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่มีคณะที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อการปรับตัวที่แตกต่างกัน จากการทบทวนงานวิจัยของ Niramorn Suwannakot (2010) ได้ศึกษา การปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า แม้ว่าผลงานวิจัยจะไม่สอดคล้องกัน เพราะในงานนี้ นิสิตชายและหญิงมีการปรับตัวโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดอื่นมีการปรับตัวโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอันอาจเป็นผลมาจากขนาดตัวอย่างและลักษณะของสถาบันการศึกษาซึ่งมีขนาดใหญ่กว่า

2. ปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาการปรับตัว และการตั้งเป้าหมายในการเรียนสามารถพยากรณ์การปรับตัวของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีชั้นปีที่ 1 อย่างไร

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า เท่ากับ .792 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์ที่ปรับแก้มีค่าเท่ากับ .628 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 11 ตัว ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ ดี, ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง, ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข, การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด, การอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต, การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย, การอบรมเลี้ยงดูแบบยอมตามบุตร, การตั้งเป้าหมายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, การตั้งเป้าหมายด้านข้อผูกมัด, การตั้งเป้าหมายด้านมีความคิดริเริ่ม, และการตั้งเป้าหมายด้านมองโลกในแง่ดี พยากรณ์การปรับตัว ได้ร้อยละ 61.4 ค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ .41981 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression Analysis Enter Method) ยังพบว่า ตัวแปรเชิงอิทธิพลในเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (X1), ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง (X2), ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข (X3), การอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต (X5), การตั้งเป้าหมายด้านมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X8), การตั้งเป้าหมายด้านข้อผูกมัด (X9), การตั้งเป้าหมายด้านมีความคิดริเริ่ม (X10), และการตั้งเป้าหมายด้านมองโลกในแง่ดี (X11) ร่วมกันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวมากที่สุด คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี (t-value = 4.067) รองลงมา คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง และ การตั้งเป้าหมายด้านมองโลกในแง่ดี (t-value = 3.427 และ 3.378) จากทบทวน

งานวิจัยของ Nilaya Aronsakun (2014) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์แห่งหนึ่งในประเทศไทย พบว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการปรับตัวในภาพรวมได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ที่ .367 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษามา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านการเรียน จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการปรับตัวอยู่ในระดับมาก เพื่อให้ นักศึกษามีการปรับตัวด้านนี้ได้ดียิ่งขึ้น ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการอภิปราย การตอบคำถามในชั้นเรียน และได้มีส่วนร่วมในการเรียน มีคำแนะนำทางด้านการเรียนหรือมีการจัดสอนเสริมเพื่อปูพื้นฐานกับนักศึกษาที่มีปัญหาการเรียน มีแหล่งค้นคว้าหาความรู้ที่หลากหลาย และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

2. ด้านผู้สอน จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการปรับตัวด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก เพื่อให้ นักศึกษามีการปรับตัวด้านนี้ได้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนควรมีความเป็นกันเอง สามารถให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ควรมีการเพิ่มทักษะและวิธีการสอนที่ทันสมัย มีการใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และนำความรู้และประสบการณ์ มาถ่ายทอดแก่ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

3. ด้านกลุ่มเพื่อน จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการปรับตัวด้านกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก เพื่อให้ นักศึกษามีการปรับตัวด้านนี้ได้ดียิ่งขึ้น วิทยาลัยเองควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ กิจกรรมที่ส่งเสริมการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และการมีความสามัคคีนั้นเพื่อให้บัณฑิตสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

4. ด้านสภาพแวดล้อม จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการปรับตัวด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก เพื่อให้ นักศึกษามีการปรับตัวด้านนี้ได้ดียิ่งขึ้น ควรมีการตั้งกฎระเบียบด้านการใช้ห้องส่วนรวม เช่นการใช้ห้องสมุดที่ปราศจากเสียงรบกวน นอกจากนี้บรรยากาศในห้องเรียนก็มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จและทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียน นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

5. ด้านกิจกรรม จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการปรับตัวด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เพื่อให้บัณฑิตมีการปรับตัวด้านนี้ได้ดียิ่งขึ้น วิทยาลัยควรจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย และมีความน่าสนใจแก่นักศึกษา รวมทั้งให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมและให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมทั้งกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ นักศึกษาปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในด้านอื่น ๆ เช่น ตัวแปรด้านจิตลักษณะ สถานะทางเศรษฐกิจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 เพื่อให้ทราบข้อมูลเชิงลึก ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อหาแนวทางการช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป
3. ควรมีการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเป็นการสร้างโปรแกรมหรือวิธีการในการปรับตัว ในด้านต่าง ๆ เพิ่มทักษะการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยดุสิตธานี

References

- Department of Mental Health. (2009). EQ: Emotional Intelligence (Revised edition). 4th edition, Nonthaburi: Agricultural Cooperative Community of Thailand.
- Duangduang duenpanthumnavin et al. (1985). Ecological psychological factors related to child rearing of Thai mothers. Bangkok: Behavioral Science Research Institute Srinakharinwirot University.
- Dusit Thani College. (2019). About Dusit Thani College. 14 August 2019.
- Hatthasak, M. (2018). A Study of Relationship Between Learning Style Leadership and Public Minds of Students in Higher Education Institutions in Bangkok. KASALONGKHAM RESEARCH JOURNAL, 12(1), 139-150.
- New Student Life Script. (2014). How to adjust to a new life in education. (Online). <https://mathurosw.blogspot.com>, 13 February 2014.
- Locke, E. A. and Latham, G.P. (1990). A Theory of Goal Setting & Task Performance. New Jersey: Prentice Hall.
- Maes, S., & Gebhardt, W. (2000). Self-regulation and health behavior: The health behavior goal model. New York: McGraw-Hill.
- New Student Life Scriptures (2014). How to adjust to a new life in education. (Online). <https://mathurosw.blogspot.com>, 13 February 2014.
- Nilaya Aronsakun. (2014). Adjustment and factors related to adjustment of first-year medical students, Faculty of Medicine. Chulalongkorn University Master of Science Mental Health Program, Chulalongkorn University
- Niramon Suwannakot. (2010). Adjustment of first-year students, Naresuan University. Master's Degree Thesis in Higher Education, Srinakharinwirot University.

- Office of the Higher Education Commission (2013). The 11th higher education development plan (2012-2016). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Panpha Songsaengkaew. (2013). The effect of the program to develop motivation and learning goals for second year students in private universities. Master of Arts Educational Psychology and Guidance Kasetsart University.
- Rattachon Peirat. (2000). Early childhood education. Bangkok: Amy Trading.
- Somkid Issarawat. (1999X). Research report on training and nurturing characteristics of Thai people in rural areas Which affects self-learning Outside school education.
- Sutthirak Chairak. (2013). Problems of adjustment of first-year students at Suranaree University of Technology. Executive Summary, Suranaree University of Technology, 2013.
- Thanyalak Rungsangchan. (2018). “Coping with changes in the 4.0 era of Thai labor”. Journal of Social Work Sciences. Issue 2.
- Wanee Limksorn. (2011). Student life / University students. Parichat Journal.
- Waraporn Trakunsarit. (2002). Psychology of adjustment. 2nd edition. Bangkok: Academic Promotion Center.
- Wirawat Panitaamai. (1999). Chaov Achan (E.Q). Bangkok: Thiraphong Literature.

Wanusanan Khippan, Master of Art (Educational Psychology and Guidance), Kasetsart University, Testing Center Coordinator
Dusit Thani College.

Assistant Professor, Manasanan Hatthasak, Ph.D., Doctor of Philosophy
Program in++ Educational Administration and Leadership,
Saint John's University Instructor, Department of Educational
Psychology and Guidance, Kasetsart University.